

BİR ÖYKÜMÜZ VAR...

SENİN PAZARLARIN

Ecz. Derya AKALIN

12 Şubat

Biz seninle karanlığı bölüştük önce..Ben İzmir' in bir ucunda, Bostanlı' da cumartesinin sıkıntılı saatlerini bitirmeye çabalıyordum. Televizyonda bir Türk filmi. Ne olduğunu tam anımsıyamıyorum şimdi. "Ne adına oynatırlar?" diye kızdığımı biliyorum ve "ne adına

izlediklerini bilmediğim" birileri de oturmuş, yok yayılmış filmi izliyorlardı. Biri bir öğretim üyesi idi, biri bir uzman hekim.

Can sıkıntısı, yalnızlık ve daha bir sürü şey.. O bir sürü şeyi sen daha sonra öğrendin. Belki de tam öğrenmedin. -Öğrenmek de işene gelmedi- Ama o bir sürü şeyi izledin, bende yaşadın. Sen istediklerini aldın. İstedığın gibi, istediğin kadarını aldın. Öylesine bir cumartesi akşamıydı işte.

.....Bostanlı' dan İzmir' in öbür ucuna seslendim. Denizi aştım. Duyuramazdım belkide. Sen duydun. O akşam duymak istiyordun sanıyorum. Çıkabileceğini söyleyince zamanlaştık seninle. Denizi bir uçtan bir uca dolandım çılgın gibi..

Gece yarısıydı. İlk pazarın ilk saatleri. Karanlıkta başladık yaşamaya. Belkide en iyisiydi karanlıktan çıkıp aydınlıklara gelmek.....İçmekten başka yapabileceğimiz hiç bir şey yoktu bana göre. Varmış.

Seni tanımadığımı biliyordum. Yanlış da tanımak istemiyordum. O bendeki "bir sürü şey" miydi seni kafamda yerli yerine oturtma düşüncesinin nedeni?.. Belkide seni tanımadan görmüştüm. Yakaladıklarımı sabitleştirmek, biraz sararsada zamana dayanıp kalan siyah beyaz fotoğrafı saklamak istiyordum. Televizyonun yanındaki boş çerçeveyi doldurmak, öylesine duran çerçevede bir tek sen olmalıydın diyordum. Saçların, gözlerin renkli bir fotoğrafta tüm güzelliğiyle olurmuydu bilemiyorum ama, o siyah beyaz fotoğraftaki kesin ayırım, çizgiler ölümsüzlüğüyle sadece siyah beyazda olabilirdi.....İlk pazarın ilerleyen saatlerinde henüz alacakaranlık. Öyle saatler boyu konuşmamıştık. Çok belirgin kelimelerle simgeleşti saatler.

İzmir' in ortasında bir yerden, bir asansör gürültüsünden, bir araba uğultusundan çıkıp, sessizce İzmir' in kıyısında bir yere girdin.

.....Güneş geleceğim diyordu gelmiyordu. Sen bir daha gelecekmiydin? Şaşkındım. Evet, tam anlamıyla şaşkındım. Panik hali olmasada korkulu bir şaşkınlık.

19 Şubat

Oturmuş, fazla mesai yapıyorduk. Oldukça keyifliydim. Öğleye doğru seni aradım. Belki de öğle saatiydi. Beni bir arkadaşlarına davet ettin. Çiğ köfte partisine. Çok fazla tanımadığım seninle, hiç tanımadığım birilerine gitme düşüncesinin tedirginliğini basturarak kabulendim.

.....Saat üç müydü, neydi seninle buluşup yola koyulduğumuz? Güneşli bir şubat pazarında elinde şarapların bir kapıdan girdik.

Kare şeklinde masanın çevresinde tanımadığım bir sürü insan arasında en çok tanıdığım sen herkesle konuşarak karşımda oturuyordun. Tanımadığım bir sürü insanla tanıdığımız bir sürü insanı konuştuk. Konuşa konuşa içiyorduk.

Tam ortalarında yaşamaya başladığımız o pazarın akşamında hangi yoldan gittiğimizi, nasıl gittimizi ne sen anımsadın sonradan ne de ben. Anımsadığımız sadece gittiğimiz yeri.

Pazarı bitirip, pazartesinin ilk saatlerini de harcadığımız o akşam döndüğümde fazla mesai bitmişti. Bende bitmiştim. Sarhoşluktan ve "bir sürü şeyden"....

26 Şubat

Telefon ettiğinde geçen pazarın tekrarını mı yaşayacaktık, yoksa bir başka renge boyayabilecek miydik düşünmüyordum.

.....Tanımadığım insanları konuşarak tanımaya başladığım o yedi günlük insanlarla içmeye başlamanın öncesinin gecesinde senle buluştuk. Arabayı yan sokağa park etmiş, ikimiz içiyorduk. Ufacık bir evde ne güzel tek başımızaydık. ....Pazar sabahı, kocaman bulutları arkasına almış loş bir gökyüzü yağmur sesiyle uyandırdı bizi.

Senin şemsiyeni yan sokaktan, arabadan alıncaya kadar sırlı sıklam olmuştu. Çizmelerin ve şemsiyenle korunaklı sen, yağmurun birike birike yol olmaktan çıkardığı sokaklarda denize doğru yürüyordun. Bense keten ceketim ve makosen ayakkabılarımla neyi yaşadığımı düşünmek bile istemeden seni yitirmeme kaygusuyla herşeyi göze almış gibiydim.

Sabahın erken saatinde yağmurun denizin yüzünü nokta nokta deldiği bir pasaport kahvesinde sırlı sıklam kahve içtik. Yan masada kravatları, yorgun yüzlerini düşünceleri gölgelemiş Fellini' nin yaşlı oyuncularını nargile içiyorlardı. Kahvenin loşluğunda, kocaman eski suskunluğun içinde gözlerin yaşam dolu sevinçli bir merhabaydı.

Dönerken bulabildiğimiz tek açık bakkaldan bir sürü şey aldık. Sanki hepsini yiyecekmiz gibi.. Birde bir pastaneden bayoz aldık sen istedin diye.. Pazar kahvaltısının tembelliğinde gazeteleri bile okuyamadık.

.....Yarı ıslak yollarda, içmeye gitmeden önce sana uğradık. Üstünü değiştirirken seni bekliyordum. Ne güzel pardüsüyü giydiğin. Bir kez görmeme rağmen bu gün gibi gözlerimin önünde.

.....Yazılı adresten ev bulmaktaki tüm beceriksizliğimizle dolandık durduk bilmediğimiz bir semtte.

Erkenden başlamış içki masasına geç katılmanın cezası masada sana uzak düşmek oldu. Daha başından

sıklmaya başladım yemediğim yemeklerden, içkiden ve o kalabalığın bulanık sesinden.. En kolay gülme yolu muydu seçilen espirilerin içeriği? Erken bitişi kurtuluşum oldu.

.....Islak caddelerde dönerken, durup dururken tartışmaya başladık. Öylesine anlamsız, öylesine suda bir konudan hala şaşarım nasıl öylesine sinirlendiğine ve beni bir bataкта saatlerce bekletebildiğine.. Neyseki bırakıp gitmedin. Çıkışımız seninleydi. Ve ne güzeldi bataktan seninle birlikte çıkabilmek.

05 Mart

Ben bu pazarı nedense anımsamıyorum. Nereye gittiğimi, ne yaptığımı bir türlü hatırlayamıyorum. Galiba beş mart pazar günü ben seninle beraber olmadım Ben beş martı anlaşılan hiç yaşayamadım.

12 Mart

Ne meş' um bir pazardı o pazar düşensene. Otuz yıllar önce öyle bir günde neler olmuştu. Yıllar sonra neler oluyordu. Bir denemeyi beceremeyenler yıllar sonra denediklerinde nasılda becerdiler. Ne de olsa onikiden onikiye fark olmasa da aydan aya, yıldan yıla deneyim fark olacaktı.

...Şimdi oturmuş Bodrum' da pet şişeleri konuşuyoruz. Bodrum' u berbat eden yazlıkçıların beyaz badanalı sosyal mesken kılıklı evlerini. Ne kadar ciddi yiz, ne kadar alkollü ve ne kadar yeşil yeşil bakıyoruz herkese.

Delik deşik Bodrum sokaklarında tozlara bata çıka geldiğimiz tamamı çalışmayan kahvelerin birinde gömlekle terleten güneşin altında ancak kahve içebiliyoruz.

Masanın üzerinde gazeteler, tezler, teoriler dillerde. Konuşuyoruz.

Nerelerden nerelere geldik. Anadolu' nun sıcağından yalpalaya yalpalaya, oniki martlardan oniki martlara Bodrum' da karaya vurduk.

Allah kahretmesin zaten bir şu ekonomi, birde sevdalarımız geri düşürmedimi bizi mücadeleden?

Bu Pazar

"Bu pazarı takvime koyma. İstemiyorum." demiştin sana. "Sensiz pazar istemiyorum."

Bu pazar sen yoksun. Bende senin pazarlarını doldurdum bugüne. Seninle yaşadığım pazarlarla yaşadım sensiz pazarı. Pazarları sen almışsın ve bende "O bir sürü şeyi" bir kez daha anladım bu pazar.

Son Yol Ayırımı

...ve dayatılan tüm olumsuzluklarla
sindirmek isterler özbenliğini,
ve yaşatılan karabasanlarla
gün be gün artan,
ve sen
herşeyi değiştirebilen bir insan elinin
sıcaklığındaki dayanışmayı
gerçekleştirip
yazgını bağlamak isteyenlerin
ortak düşlerini gömeceksin,
dimdik duran insanca onurunu kattığın
savaşımında,
geldiğini bilsen de
son yol ayırımına
hayatının.

Ecz. Bülent KIRAN